

ת"פ 28744/03/21 - מדינת ישראל נגד מוחמד חוג'יראת

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 28744-03-21 מדינת ישראל נ' חוג'יראת(עציר)

בפני כבוד השופט דניאל פיש

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם מוחמד חוג'יראת (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקה, נשיאה והובלה של נשק לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא + 144(א) רישא + סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977. (להלן: "**החוק**"), ועבירת הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 28.2.21 סמוך לשעה 16:00 רכש הנאשם רכב מסוג יונדאי ל"ז 4813411 מהישאם שחאדה.

עובר ליום 1.3.21 בשעה 20:24, החזיק הנאשם ברכב בלא רשות על פי דין, אקדח חצי אוטומטי מסוג ברטה בקליבר 9 מ"מ כשהוא טעון במחסנית המהווה אבזר לנשק ובה 5 כדורים המהווים תחמושת לנשק. הנאשם נסע ברכב כאשר האקדח הטעון נמצא ברשותו בעוד אחמד חוג'יראת נוהג ברכב. הנאשם ואחמד הגיעו עד סמוך לביתו של הנאשם בביר אל מכסור, החנו את הרכב, אחמד יצא מהרכב והחל ללכת מהמקום והנאשם עבר למושב הנהג ויצא מהדלת הסמוכה למושב הנהג. הנאשם השאיר את הנשק הטעון כשהוא עטוף בבד חיתול מתחת למושב הנהג ונעל את הרכב.

הבל"ש רס"ב מוריס זירה, שהיה במקום, הבחין בנאשם יוצא מהרכב ונועל אותו, קרא לעברו "משטרה" והורה לו למסור לידיו את מפתחות הרכב. הנאשם הרחיק ידו מהשוטר וסגר את כף ידו בחזקה, על מנת למנוע מהשוטר לקחת את מפתח הרכב.

טיעוני המדינה

3. בפתח הדיון, הוגש גיליון הרשעות הנאשם כראיה לעונש.

4. המדינה טענה למתחם עונש הולם שנע בין 30 - 48 חודשי מאסר בפועל.

5. המדינה טענה כי עבירת החזקת הנשק הבלתי חוקית הפכה למכת מדינה של משש ועל בתי המשפט מוטלת

החובה להילחם בתופעה, באמצעות ענישה מחמירה. בעניין זה הפנתה המדינה לע"פ 6383/21 **עידן קריף נ' מדינת ישראל** (13.2.22).

6. נטען בקשר לתכנון מוקדם כי הנאשם החזיק ברכבו את הנשק והתחמושת עטוף בבד, מתחת למושב הנהג במקום ציבורי, כאשר האקדח טעון במחסנית וכדורים. עוד נטען כי כל הנסיבות על אודות האופן בו הנאשם השיג את הנשק והתחמושת ולשם מה הוא הצטייד בהם נותרו בערפול.

7. נטען לגבי חלקו של הנאשם כי הוא היה המעורב היחידי וחלקו היה מוחלט.

8. נטען כי אמנם לא נעשה שימוש בנשק אך הנזק שהיה צפוי להיגרם אילו הנאשם היה עושה שימוש כלשהו בנשק הוא ברור.

9. המדינה הפנתה לפסיקה כדלקמן:

- ת"פ 15423-12-19 **מדינת ישראל נ' איתמר רוש** (11.8.20), שם הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של נשיאה והובלה של נשק ללא רשות. במסגרת הסדר הטיעון, המליצו הצדדים לבית המשפט להטיל על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל ולהפעיל מאסר על תנאי בן 12 חודשים, מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר, כך שבסה"כ הנאשם יישא 30 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קבע כי אין המדובר כאן במי שזו לו המעידה הפלילית הראשונה והרשעתו הראשונה בעבירת נשק, ולכן לא קיים טעם משכנע המצדיק חפיפת חלק מתקופת המאסר שיש להפעיל. בית המשפט גזר על הנאשם בסופו של יום 30 חודשי מאסר בפועל, ו 12 חודשי מאסר נוספים שהופעלו ממאסר על תנאי בתיק אחר.

- ע"פ 3877/16 **פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל** (17.11.16) (להלן: "**עניין ג'באלי**"), שם הורשע הנאשם בעבירת של נשיאת נשק. הנאשם היה בעל עבר פלילי מכביד. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 34 חודשי מאסר בפועל. ערעור על פסק הדין בבית המשפט העליון נדחה.

- ת"פ 43009-08-20 **מדינת ישראל נ' השאם אבו גאמע** (21.11.21), שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של נשיאה והובלת נשק והפרעה לשוטר. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם נע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל.

- ת"פ 71333-10-21 **מדינת ישראל נ' תום אברהם בר** (30.3.22), נאשם שהורשע בעבירות של נשיאה והובלת נשק והחזקת סם לצריכה עצמית. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 20 - 48 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל לאור עברו הפלילי.

10. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נטען כי הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן וחסך זמן שיפוטי יקר. מאידך נטען כי הנאשם הבין את טיב מעשיו ולא היה במצוקה נפשית.

11. נטען כי אין מקום לסטות ממתחם העונש שייקבע משיקולי שיקום.

12. נטען כי תיקון 140 אינו חל במקרה דנן ובית המשפט אינו מחויב להשית על הנאשם עונש מזערי, אך יחד עם זאת, בית המשפט נדרש לתרום את ידו למאמץ באמצעות החמרת הענישה.

13. המאשימה טענה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, בחלקו התחתון - בינוי של המתחם.

14. בנוסף לכך ביקשה המדינה לצוות על חילוט הרכב בו נהג הנאשם מסוג יונדאי מ"ר 48-134-11 וזאת מתוקף סמכותו לפי סעיף 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי.

טיעוני ההגנה

15. ב"כ הנאשם עתר למתחם עונש הולם שנע בין 14 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל.

16. ב"כ הנאשם טען כי הראיות בתיק היו בעייתיות ובשל עיכובים שלא בשליטת ההגנה, והוצאת תעודת החיסיון בתיק, שמיעת הראיות התארכה ולכן נטען לעונש בתיק דנן לאחר כל כך הרבה זמן. נטען כי אילולא העיכוב שנוצר הנאשם היה נדון לעונש לני כניסת תיקון 140 לחוק ומתחיל הליך שיקומי ויש לקחת את הנושא בחשבון בעת גזירת דינו.

17. נטען כי הנאשם בתקופה שנוהל תיק דנן שהה במאסר מאחורי סורג ובריח בתיק מע"מ בתנאים קשים.

18. נטען כי בתקופה בה שהה הנאשם במעצר, נולד לו בן שלמרבה הצער הנאשם לא זכה להכירו. נטען שלנאשם יש שני ילדים כאשר הנאשם למעשה המפרנס היחיד בבית אשר מטפל כמו כן באימו העיוורת.

19. נטען כי בזמן המעצר שב"ס העביר לשופט סילמן מודיעיניים חיוביים לגבי התנהגותו במעצר והשופט סילמן אישר לו להשתתף בחתונת אחותו, שזה דבר נדיר ורק מעיד שמדובר באסיר חיובי ביותר.

20. נטען שמדובר בנאשם שזאת העבירה הפלילית הראשונה בחייו ואלמלא הוא היה עצור בתיק דנן, לא היה נגזר עליו עונש מאסר בפועל בעבירת המע"מ.

21. ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה שהגישה המאשימה אינה מתאימה לתיק דנן הגם מבחינת העבירות שיוחסו לנאשמים וגם כי לחלק גדול היו מאסרים מותנים ועל כן המתחם שהמאשימה הגישה אינו מציאותי.

22. ההגנה הפנתה לפסיקה כדלקמן:

- ע"פ 4332/21 כרם עאסלה נ' מדינת ישראל (20.2.22), שם המערער הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, והורשע בעבירה של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק. בית המשפט המחוזי גזר את דינו של המערער 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו. בית המשפט העליון סבר כי נסיבות המקרה כמו גם נסיבותיו האישיות של המערער מצדיקות חריגה מרמת הענישה המקובלת תוך מתן משקל לעיקרון הענישה האינדיבידואלית והמיר את עונשו למאסר דרך עבודות שירות.
- ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' פאדי גריפאת (22.12.20), שם הורשע הנאשם ע"פ הודאתו במסגרת הסדר טיעון בהחזקה, הובלה ונשיאה של נשק. ביהמ"ש המחוזי גזר על המשיב 7 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי המתחם שנקב על ידי בית המשפט המחוזי 6 חודשי מאסר בפועל עד 24 חודשי מאסר בפועל אינו הולם את חומרת העבירה וגם אם מתחם כזה היה נקבע הרי שאין מקום למקם את עונשן של הנאשם בתחתית המתחם ועל כן בית המשפט העליון השית על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
- ת"פ מדינת ישראל נ' מוחסן טחימר (17.3.22), שם הנאשמים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע העבירות שלהלן: עבירות נשק (נשיאה והובלה) הנאשם מס' 1 (מוחסן טחימר), סיוע לעבירות נשק (נשיאה והובלה) לנאשם מס' 2 (שאדי אל סראיה), וכן בעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו (שני הנאשמים). ב"כ הנאשם בתיק דנן טען לגבי נאשם מס' 1, טחימר, וטען כי בית המשפט המחוזי קבע מתחם לעבירות שהן חמורות מתיק דנן של 14 - 36 חודשי מאסר בפועל ובסופו של יום נגזר על הנאשם שהינו בעל עבר פלילי מכביד 22 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 30327-02-21 מדינת ישראל נ' סוהיל מחאג'נה, שם הורשע נאשם מס' 1 על פי הודאתו בעבירות של החזקה, נשיאה והובלת נשק, עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו ועבירת החזקת אגרופן שלא כדין. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 18 - 36 חודשי מאסר בפועל לאור גילו הצעיר של הנאשם, העובדה שמדובר בהסתבכותו הראשונה בפלילים, ההודאה והחיסכון בזמן השיפוט גזר עליו בית המשפט 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
- 23. נטען כי הנאשם היה עצור בתיק דנן מיום 1.3.21, וביום 4.5.21 הנאשם החל לרצות עונש מאסר של 9 חודשים בגין תיק מע"מ. ביום 4.1.22 הוא שוחרר מהמאסר של תיק המע"מ וחזר להיות עצור בתיק דנן.
- 24. ב"כ הנאשם טען כי לפי עניין ג'באלי יש מקום להכיר בעובדה כי הנאשם בתקופת מעצרו ריצה מאסר בפועל ל 9 חודשי מאסר בתיק מע"מ כמפורט לעיל ולנכות חלק מהתקופה וזאת מכיוון שהוא לא יכל להתחיל הליך שיקומי עת שהיה במעצר בתיק דנן ולפי החוק המנהלי הנאשם היה משתחרר אחרי 4.5 חודשים.
- 25. ב"כ הנאשם ציין בעניין הזה גם את ע"פ 2562/16 אלון עמר נ' מדינת ישראל (27.3.17), שם הנאשם היה עצור בעודו מרצה עונש מאסר בתיק אחר ובית המשפט המחוזי ניכה חלק יחסי ומצומצם של שלושה חודשים. בערעור שהוגש קבע בית המשפט העליון כי יש לנכות שלושה חודשים נוספים בנוסף לתקופה שהורה בית המשפט המחוזי לנכות.

עמדת הנאשם

26. הנאשם הודה כי עשה טעות, מסר שהוא אבא לשני ילדים והתחרט על מעשיו.

דין

27. אין צריך להכביר במילים על חומרתן של עבירות הנשק, בייחוד בתקופה הנוכחית בה כמעט ולא חולף יום ללא נפגעים בגוף ובנפש, בייחוד במגזר הערבי. בעניין דנן הערכים החברתיים שנפגעו הינם בטחון הפרט והציבור והשמירה על הסדר הציבורי. ובנסיבות ענייננו מידת הפגיעה בהם הינה משמעותית.

28. בנסיבות המקרה קדם תכנון מהותי לביצוע העבירות ויש לומר כי התקיים סיכון לגרימת נזק משמעותי לאור העובדה שמדובר בנשק חם ואולם, לא נגרם נזק בסופו של יום ועובדה זו פועלת לקולא. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות היו פסולות והוא היה צריך לדעת את הפסול במעשיו ולהימנע מהם מלכתחילה.

29. על בסיס מדיניות הענישה שפורטה ונסיבות המקרה, מתחם הענישה ההולם נמצא בין 18 חודשי מאסר בפועל ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

30. יצוין עוד כי התיקון לחוק בעניין עונש מזערי אינו חל אך יש מקום לקחת אותו בחשבון כרכיב במדיניות הענישה.

31. במקרה דנן אין מקום לסטות ממתחם הענישה ההולם מפאת שיקולי שיקום. ואולם מדובר בנאשם שהינו נעדר עבר פלילי שהודה וקיבל אחריות בפני בית המשפט וחסך זמן שיפוטי.

32. באשר לניכוי ימי מאסרו של הנאשם עת שריצה עונש מאסר בפועל בתיק המע"מ כשהיה עצור, מצאתי לנכון בהסתמך על הפסיקה שהגישה ההגנה להורות על ניכוי של ארבעה חודשים מתקופת המעצר.

33. אשר על כן, הנני מטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

- 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 1.3.21 עד ליום 3.5.21 ומיום 3.2.22 ואילך וארבעה חודשים נוספים לתקופת מאסרו כפי שפורט לעיל.

- 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים כאשר התנאי יופעל במידה ויעבור עבירות נשק מסוג פשע.

- קנס של 2,500 ₪ לתשלום עד ליום 01.09.2022.

עמוד 5

החלטה לעניין חילוט הרכב תינתן בנפרד לאחר שמיעת הצדדים הרלוונטיים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"ב, 30 מאי 2022, בהעדר הצדדים.